

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Herodes, Rex Judæorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

est. Hactenus enim Judæi, licet subessent, ac servirent nunc Assyriis, nunc Babyloniis, deinde Persis, Græcis, Ægyptiis, & Romanis; semper tamen habuerunt Principes ac Pontifices à se lectos ex gente & Regno Judaico, qui Rempublicam administrarent. Nunc verò primùm Herodes ex Patre Idumæo, aut ut aliivolunt, ex Ascalonita, & Matre Arabe natus, atque adeo Idumæus aut Ascalonita invitò populò Judaicò Romanorum armis atque potentiâ in Regnum intruditur, & regnat, dum Messias jam prope est in januis.

Ab A. 3964

Herodes, Rex Judæorum.

Herodes vi-
vò Hircanò
Ananelum
creat Ponti-
ficem.
Jof. l. 15. c. 1.
& 2.

Ei substituit
Aristobu-
lum, quem
autem brevi
è medio tol-
lit.
c. 2. & 3.

Herodes jam rerum Dominus, ut se undique tutum redderet, Optimates, quotquot Antigono favere suspicio fuit, sustulit, appositis ad portas custodibus, qui etiam sandapilas mortuorum scrutarentur, ne quis effugeret. Hircanus interim ante tres annos abductus à Parthis degebat Babylone in magna Judæorum ibi frequentia, qui Pontificem suum ita reverebantur, colebantque, ut non admodum præsentis eum fortunæ pœniteret. Hic ubi rescivit, Herodem Regem esse, obtenta à Partho licentia rediit in Judæam, sperans Herodem ob pristina in eum, totamque ejus familiam beneficia gratum fore. Et verò Herodes senem in honore habuit, ubique primum ei locum tribuendo. Quia tamen ob deformitatem non decebat, mutilatum auribus Pontificia dignitate fungi, Ananelum quendam de genere sacerdotali è Babylonia adductum Pontificem creat, Judæis omnibus fremens, & injuriam sibi, Deoque fieri non obscure significantibus.

Præcipuè Alexandra Hircani filia, & Herodis Socrus impatientissimè tulit, filium suum Aristobulum, quem præter filiam Mariamnem Herodis jam uxorem habebat, homini obscuro posthabitu. Unde nihil non egit, ut filius Pontifex fieret, quem etiam Herodes denique ad sedandas discordias domesticas Ananelo iterum deposito Successorem dedit. Erat Aristobulus iste septendecim annorum adolescens, spes unica regii generis apud Judæos. Unde timens Rex, ne, Alexandrâ id per Cleopatram, apud quam plurimùm poterat, agente, aliquando se dejecto in Regnum suorum Majorum ab Antonio eveheretur, Juvenem tollere constituit. Cùmque non diu post Aristobulus in festo Sce-

nopegia cæremonias Pontificias decentissimè tractasset, & populi oculos ad se, studiaque convertisset, invidiam Herodis magis accendit, ut cædem maturaret. Fortè ab Alexandra convivio exceptus Aristobulum comiter ad piscinas, quæ circa aulam erant, pertraxit, ubi natantes quosdam è sociis, & famulis spectabat, qui deinde provocante Herode iis se se immiscuit. Cùm illi, prout iussi fuerant, natantem quasi per ludum ac petulantiam sub aquis tam diu detinuerunt, donec aquis præfocaretur. Herodes quidem modis omnibus operam dedit, ut ab hac cæde planè alienus esse crederetur; Alexandra tamen per litteras apud Cleopatram perfecit, ut Antonius Herodem Lapdiceam evocaret, causam apud se de hoc facinore dicturum, ad quod quidem faciendum Cleopatra Antonium eò libentiùs incitavit, quòd ipsa Judæam pro uno ex suis filiis affectaret, quos tres, unum à Julio Cæsare, duos ab Antonio præter filiam susceperat. Verùm ubi Herodes ad Antonium venit, effecit artibus suis & pecunia, ut absolveretur, imò ne deinceps rebus suis Cleopatra implicaretur; reversusque Jerosolymam Alexandram vincitam conjecit in carcerem, Ananelum verò pergere iussit in Pontificatu.

Apud Romanos gliscentes interim jam à multo tempore Cæsarem inter & Antonium inimicitia nunc in apertum, & gravissimum bellum erupere. Causa præcipua fuit Cleopatra Ægypti Regina, cujus amoribus irretitus Antonius ipsi, liberisque ex ea susceptis non tantùm immensa munera, sed integras etiam Romanas provincias per testamentum donaverat; quod cùm Cæsar publicè legisset in Senatu, bellum in Cleoparram & Antonium decretum est. Antonius rebus, quæ Romæ contra se actæ erant, per amicos intellectis Actium Græciæ urbem ineunte Vere profectus est, omniæque ad bellum apparavit. Suasere quidem Duces, terrestri Marte dimicare; at evicit Cleopatra, ut classe decerneretur. Itaque ad Actium commissa est tertio Septembris navalis pugna, quæ Octavianum Cæsarem Monarcham fecit. Victus Antonius cum Cleopatra sua in Ægyptum fugit. Cæsar autem reliquo Antonii exercitu sine pugna sibi adjuncto, rebusque pro tempore constitutis, media hyeme rursus in Italiam vela fecit. Perlato hoc de Actiaca pugna in Judæam nuntio Herodes vehementer percussus est, sibi que propter amicitiam cum Antonio jam infelici timens ad Cæsarem ire constituit. Priùs ta-

Hircanum
Senem occi-
dit.
c. 3.

men Hircanum Pontificem optimum Senem calumniis appetitum interfecit: Alexandram & Mariamnem per fidum sibi Quæstorem Castello inclusit, iustum eas quoque interficere, si quid gravius Cæsar in se statuisset; ne scilicet è regio Machabæorum semine superesset, qui regnare posset; sed Regnum Judææ liberis suis conservaretur.

Devictò Antonio Cæsaris amicitiam quærit. c. 10.

Cæsar cum nonnisi viginti & aliquot dies Brundusii in Italia, quo universus Senatus Romæ excurrerat, moratus esset, rediit in Græciam, ut consensu cum exercitu navibus Antonium in Ægypto quanta posset celeritate opprimeret. Rhodum adventanti occurrit Herodes, positoque diademate ad alloquium admissus, præter spem suam à Cæsare amicè acceptus est; nam restituto diademate hortatus est eum, ut rebus nunc mutatis non minùs suam, quàm priùs Antonii, amicitiam coleret. Inde Cæsar Ægyptum ingressus primò Pelusium, deinde victo pedestri certamine Antonio etiam Alexandriam occupavit. Confugit Antonius ad classem; at navibus plerisque ad Cæsarem transfugientibus, etiam ab ista desertus, ne vivus in hostis potestatem veniret, quòdque putaret, Cleopatram jam mortuam, nudato gladio se ipsum interemit. Cleopatra maluisset quidem supervivere, etiam sine Antonio; sed quòd timeret, ne in triumpho, quem mille mortibus acerbiorè æstimabat, duceretur, ac discriminatoria in hunc finem veneno illita brachium leviter fauciauit, eoque vulnere celerrimè ac sine dolore & ipsa sibi mortem attulit.

Cæsarem magnificè excipit Mariamnem & Alexandram occidit. c. 11.

Atque ita superatis jam pridem in Macedonia, aliquot ante annos in Syria, & nunc in Ægypto Magni Alexandri Successoribus Græcisque universis plenè emerfit quarta Monarchia Romanorum. Cujus author Cæsar, ubi Romam rediit, de Asiatico bello, & de subacta Ægypto triumphavit; magnaque simul usus in omnes ordines munificentia, ac munerum largitione omnium Romanorum laudem ac benevolentiam promeruit. Vicissim autem etiam à Romanis magnos, variòsque accepit honores, ac inter alios Imperatoris nomen, non quale supremis exercituum Ducibus antiquo more tribui solebat, sed quo Imperii summa deferebatur. Præterea novo cognomine appellatus fuit Augustus, quasi venerandus & hominis naturam amplior; Augusta enim, quæ honore dignissima & sanctissima sunt, dicuntur. Sed & di-

vin.

vini honores erectis templis, sacrificiisque celebratis eidem col-
 lati sunt; quod sacrilegium ab his ortum initiis ad reliquos de-
 inde Imperatores propagatum est. Atque hoc maximè tempus
 est, ad quod respexisse videtur sanctus Leo, dum sermone primo
 in natali Apostolorum Petri & Pauli ait: Roma ignorans suæ
 profectionis authorem, cum penè omnibus dominaretur Genti-
 bus, omnium Gentium serviebat erroribus: & magnam sibi vi-
 debatur assumisse Religionem, quia nullam respuebat falsitatem.
 Unde ne quis Deorum, se Romæ non coli, queri posset, M. A-
 grippa Augusti amicorum intimus, hoc tempore insigne templum
 Diis omnibus ædificare cœpit, quod propterea Pantheon appel-
 lavit. Antequam Cæsar ab Ægyptiaca expeditione Romam na-
 vigaret, per Syriam transit, qua occasione benè usus Herodes
 demerendi Cæsarem, magnificè illum excepit, & octingentis ta-
 lentis donavit præter magnam vim pecuniæ in Optimates Ro-
 manorum eum comitantes effusam. Jerosolymam reversus bre-
 vi post Mariam uxorem ut adulterii suspectam, ac veneficii
 ream per Senatum suum ad mortem damnandam curavit. At
 postea desiderio occisæ uxoris tam magnis intemperis agi cœ-
 pit, ut etiam morbum gravem contraheret, quem quidem supe-
 ravit, ita tamen affectis morbo corporis & animi viribus effe-
 ratus est, ut quavis de causa ad sæviendum esset promptissimus.
 Unde & Alexandram Soerum & cæteros, qui ad Machabæorum
 cognationem pertinebant, occidit, sed & alios quosdam sustulit,
 quorum excellebat dignitas, ut ita arbitrato suo posset agere
 quidquid vellet, nemine ampliùs resistente.

Hinc Ananelo Pontificem Jesum substituit, cujus tamen Pon-
 tificatus admodum brevis fuit; captus enim amore puellæ He-
 rodes filiam Simonis Sacerdotis uxorem duxit, atque ut nuptiæ
 Judæorum Rege non indignæ viderentur, Patrem ad Summi
 Pontificatus dignitatem evexit. Cùmque theatra, arcus trium-
 phales, templa, aliæque insignia ubique Romæ præcipuè, in ho-
 norem Augusti facta opera celebrari audivisset, accensum est
 etiam ipsius studium simili opere Cæsarem demerendi. Itaque
 ædificavit in superiore urbis parte Regiam, in eaque duo pala-
 tia auro & marmoribus exornata; voluitque ut unum diceret-
 ur Cæsaris, alterum Agrippæ. Non contentus profanis ædibus,
 etiam duo templa excitavit, unum in Samaria pulchritudine cum
 quo-

Varia ædifi-
 cia molitur.
 c. 11. & 12.

quovis alio conferendum ; alterum ad fontes Jordanis ex candido marmore positum, eaque Cæsari dedicavit. Instituit quoque athletica certamina, & spectacula apud Judæos hæctenus inusitata. Quæ autem cum primo Ierosolymæ in theatro Cæsaris trophæis splendidissimè ornato exhiberentur, gravis in Herodem conjuratio decem civium excitata est, quibus hæc theatra contra receptos mores à Rege induci, ac non nisi in patriæ disciplinæ dissolutionem tendere videbantur. ii tamen conjuratione detecta mox per omnes cruciatus necati sunt. Atque ut à Majoribus fortè posthæc orituris ejusmodi motibus tutum se præstaret Herodes, Regiam suam & arcem communivit. Samaritanam quoque instauravit, quam de Augusti nomine Græcè Sebasten dixit. Condidit & in littore maris Cæsaream à Cæsaris quoque nomine appellatam, aliasque in aliis locis arces excitavit, ut in omnibus Regni partibus haberet præsidia ad subitos populi motus compescendos.

Templum Ierosolymitanum instauravit.
 c. 14. & l. 1. de bello c. 35.

Dum Herodes totus est in ædificiis, Augustus relicta Agrippæ urbis administratione in Provincias Romano Imperio subjectas profectioem suscepit, orbique terrarum præsentia suâ pacis bona circumferens venit etiam in Syriam, ubi Herodem, licet variorum criminum accusatum non absolvit modò, sed & ejusdem Regno post donatas jam alias urbes Gazam, Samariam, Joppen, aliasque plures, etiam Tetrarchiam inter Galilæam & Trachonitidem sitam adjecit. Qua accessione auctus, ut placeret suorum animos profanis operibus offensos, cœpit etiam facris rebus manum admoveere, ac instaurare Templum Domini, ejus spatia dilatando, porticibus novis exornando. Longè enim majus spatium terræ, quàm antea fuerat circa Templum, è valle murò amplexus est quadringentos cubitos altò, saxi constructo quadratis, sex cubitos altis, viginti longis, ut adeò apud sanctum Marcum c. 13. 1. Discipulus meritò ad Dominum diceret: Magister aspice quales lapides, & quales structuræ. Totum opus non nisi post novem annos absolvit ingenti sumptu, & magnificentia singulari.

Duos filios Romam misit, Agrippam

Inter has ædificiorum curas duos filios suos, quos ex Mariamne susceperat, Alexandrum & Aristobulum Romam misit, ut apud Cæsarem erudirentur, cujus domus tunc erat sapientiæ & virtutis officina, exceptique sunt summa humanitate ab Augusto,

gusto, propter Parentem. Ipse verò M. Agrippam ab Augusto in Syriam missum, ac in Judæam invitatum magnificè excepit, tractavitque in Cæsariensi portu, cæterisque recens conditis urbibus & arcibus, per quas eum circumduxit; præcipuè verò Jerosolymæ omne genus deliciarum, & magnificentiæ ipsi exhibuit, quippe quem sciret secundùm Cæsarem posse omnia. Agrippa honoribus atque etiam muneribus oneratus postquam Jerosolymæ Deo hecatomben immolavit, appetente hyeme navigavit in Ioniam, ibique hyemavit. Exacta nondum plenè hyeme Herodes rursus ad ipsum properavit, ac pedestri itinere Ephesum, inde per mare Samum honoris causâ comitatus est. quo in itinere Agrippa ad preces Herodis multorum Judæorum necessitatibus per singulas ferè civitates, in quibus Iudæi dispersi erant, subvenit, præsertim Ioniorum Iudæorum, quos indigenæ vexabant, nec suis patiebantur legibus vivere, ac oneribus gravabant contra concessa per Romanos privilegia. Ob quæ cum Herodes nomine omnium gratias egisset, post mutuos complexus Agrippa Romam, Herodes Cæsaream navigavit, & inde Ierosolymam repetiit.

Interea in Nazareth Gallilææ oppido octavo Septembris ex Ioachimo & Anna Parentibus genere & virtute Nobilibus nata est filia à DEO electa præ omnibus, ut esset Mater Filii sui in carne nascituri ad redemptionem Israël, & totius mundi; ipsi- que indictum est Mariæ nomen, quod gratiam habendam esse DEO de tanto munere testaretur. Post triennium à Parentibus Ierosolymæ in Templo oblata est DEO, veluti Anna, si Mater fieret, voverat, nutritaque est deinceps in sacris ædibus seu exedris cum aliis Virginibus Numini consecratis.

Herodes verò Romam profectus Augusto felicem ex Hispania, Gallia, atque Germania, quas Provincias interea visitaverat, reditum gratulatus est; rebûsque suis ibi compolitis filios, quatuor jam annis Romanis disciplinis satis instructos, Ierosolymam reduxit; ubi deinceps & à Patre tenerè amabantur, & populi oculos, animosque ob corporis atque animi ornamenta ad se rapiabant. Verùm publicum istud in juvenes Principes studium magnam ipsis invidiam conflavit apud eos, quorum calumniis Mariamne eorum Mater oppressa fuerat, præcipuè apud Salomen Herodis sororem; quæ timens, ne rerum potiti necem

Sacra Veterum Temp. Hister.

pp

Ma-

in Judæa magnificè excipit.

c. 13. & l. 16.
c. 2. 3. 4.

Futura Mater
Dei Virgo
Maria nascitur.

Nicephorus
l. 2. c. 3.
Suarez t. 2.
in 3. p. d. 7.

Herodes Romam profectus, & filios reducit.
Jof. l. 16. c. 1.
& 6.

Matris, cujus ipsa præcipua causa fuerat, aliquando ulciscerentur. id egit, ut ab incautis quandoque voces in Mariamnes interfectores exprimeret, quibus Herodes ipse involvi videbatur. Quæ cum ad Patrem malitiosè relata essent, ipse ut filiorum retunderet animos, Antipatrum ex Doride Arabe sibi natum, quasi designatum Successorem Romam misit, & Augusto impensius commendavit; qui, quod jam præsens fecerat cum Salome, nunc etiam longè absens conatus est fratres suos magis semper suspectos reddere per litteras.

Augustus Calendarium emendat.

Sueton l. 2. c. 31.

Per Romanum Imperium à tempore correctorum à Julio Cæsare Fastorum Calendarium per triginta sex annos ritè, ut putabatur, fuerat ordinatum. At Augustus culpâ Pontificum rursus depravatam esse nunc deprehendit. Cùm enim hæctenus intercalari debuissent dies tantùm novem, intercalati fuerunt dies omnino duodecim; quem errorem, ut emendaret Augustus duodecim annos sequentes sine bis sexto transigi iussit, ob quod Sextilis deinceps ab ipsius nomine Augustus appellari cepit; sicut olim Quintilis à Julii Cæsaris nomine Julius cognominatus est.

Herodi filios suos reconciliat. Jos. l. 16. c. 27.

Jerosolymis in aula Herodis suspiciones ac domestica dissidia in dies crescebant, aded, ut statueret in duos Mariamnes filios animadvertere. Ne quid tamen temerè, & per iram ageretur, veritus offensam Cæsaris, si sine ejus præscitu charos ipsi juvenes, atque in ipsius aula educatos plecteret, cum ipsis Romam navigavit, eosque apud Augustum beneficii, quo sibi ob eadem Matris suæ mortem machinarentur, accusavit. Cæsar audito Herode, visisque Principum lacrymis faciliè intellexit, rem totam calumniis esse subnixam. Itaque litem sapienter diremit, filiis ad Patris pedes iussis accedere, quòd non ita se gessissent, ut Patri suspicionem omnem tollerent; Herode verò molliter increpito, quòd id temerè de bonis liberis suspicatus esset. simul eadem potestatem permisit eligendi Successorem quemcunque è filiis, aut si mallet Regni in singulos dividendi: quamdiu autem ipse viveret, tam Regnum haberet in potestate, quàm filios. Igitur post actas Cæsari gratias, datæque mutuò munera cum tribus filiis Jerosolymam rediit. Ubi autem in concione dum suos nominat Hæredes, sopitam invidiae flammam senex imprudentissimè accendit; totaque aula majoribus quàm antea edictis agitari cepit.

Anti-

Antipater enim cum sua factione cepit de novo suspicio-
 sum senem adversus duos suos filios, horuūque uxores conci-
 tare, ut eos magis quam antea averfaretur. Quod dum illi mo-
 lestius ferunt, & verba domi effutiunt non satis concocta, ea ad
 Patrem delata, & amplificata eum propè ad insaniam usque ex-
 acerbârunt, cum præsertim simul eo tempore etiam ab Augusto,
 apud quem accusatus fuerat, quòd injussus contra prædones Ara-
 bas exercitum eduxisset, minaces, acerbâsque litteras accepisset.
 Alexander, & Aristobulus, ut se se ab his tumultibus & calu-
 mniis, quibus Pater tam faciles aures præbebat, expedirent, fu-
 gam meditati sunt; quod animadvertens Herodes quasi insidia-
 rum convictos conjecit in vineula. Ac ubi per Legatum Rô-
 man missum C. sari reconciliatus potestatem accepit in filios
 animadvertendi, consilium coëgit. In quo agens simul accusa-
 torem & judicem assessores impulit ad injustissimam sententiam,
 qua capitis damnati sunt Regii Juvenes, ac deinde Sebaste Hero-
 dis jussu strangulati.

Neque tamen cum his extincta sunt domestica mala actur-
 br, ut potius augerentur. Nam paulò post Doris Antipatri Ma-
 ter fratrem Herodis, quòd ei Pharisæi identidem Regnum vari-
 cinarentur, veneno sustulit. Ipse etiam Herodes debuerat simili
 morte perire authore Antipatro; at in scelere deprehensum,
 convictumque detrusit in carcerem. Uxorem verò suam Simo-
 nis Pontificis filiam, quam credebat veneficij hujus consciam at-
 que participem à se abjecit; Patrem ipsius exautoravit, & Ma-
 thiam substituit; quò brevi iterum dejecto Joazarum ad Pon-
 tificatum vocavit. Ipse verò majoribus semper malis pressus in
 gravem morbum incidit.

Inter hæc Maria Virgo inter dicatas DEO Virgines in Tem-
 plo soli DEO vacans, & forma virtutis effecta ad nubiles annos
 pervenerat. Solliciti Sacerdotes, quidnam deinceps agerent
 de Virgine, quam sciebant DEO Virginitatem vovisse, divinitus
 venerunt in eam sententiam, ut cuiusdam connubii nomine ipsam
 desponderent, qui tamen Virginis potius custos esset. Ad hoc
 idoneus fore creditus est Joseph ex eadem Tribu & patria, qua
 erat Virgo. Itaque consilio Sacerdorum Joseph, triginta aut
 quadraginta tum annorum, Puellam Sponsam accepit; ipsaque
 etiam hoc matrimonium ratum habuit, certa divinitus de Sponsi

Herodes du-
 os filios
 strangulari
 jubet.
 Jos. l. 16. ant.
 c. 16. & 17.
 l. 1. de bello
 c. 17.

Tertium filium
 Antipatri
 carceri
 includit, & in
 gravem mor-
 bum incidit.
 l. 17. c. 7.

Elisabeth
 Joannem,
 Maria filium
 Dei concipit
 de Spiritu
 Sancto.
 L. 1. à v. 5.
 Suarez t. 2.
 in 3. p. disp. 7.

in sua vota consensu. Igitur ab eo reducta est in Nazareth patriam suam. Ubi dum sancti Conjuges cum admirabili animorum consensu, & pari animi & corporis puritate vivunt; ecce vigesimo quinto Martii Archangelus è coelo missus domum Virginis ingreditur, eamque futuram Filii DEI Matrem salutatur; quæ primò quidem turbata est; ubi autem prudenter & demissè respondens præstitit assensum opere Spiritus Sancti in castissimis suis visceribus concepit DEUM Hominem. Itaque demum dies illuxit tot sæculis à Patribus suspiratus, quo placuit Divinæ Misericordiæ sua consilia exequi de redimendo humano genere. Nam à sexto jam mense conceptus etiam erat ille, quem Malachias olim prædixerat præcessurum. Cùm enim Zacharias Sacerdotio fungeretur in ordine vicis suæ, & Templum ingressus incensum poneret orante foris omni multitudine populi hora Incensi, Angelus stans à dextris Altaris Incensi ei filium ex Elisabeth uxore sua nasciturum nuntiavit; quod quidem turbatus tunc non satis credit, & quòd ipse esset senex, & uxor ejus processisset in diebus suis, ubi tamen impletis officii sui diebus abiit in domum suam in montana urbe Hebron, ut plerisque placet, concepit Elisabeth uxor ejus filium. Quod cùm nunc Maria à Gabriele audiret, rebus domi dispositis cum bona Iosephi venia festina perrexit in Hebron ad Cognatam; quam ubi salutavit, infans, qui latebat in visceribus ejus exiit, Domini sui præsentiam testatus; ipsaque Elisabeth Spiritu Sancto repleta, *unde hoc mihi, aiebat, inter amplexus & dulcia pacis oscula, ut Mater Domini mei veniat ad me.* Porro Maria mansit cum illa tribus ferè mensibus, donec scilicet *Elisabeth impletum est tempus pariendi, & peperit Filium.*

Ioseph de mysterio divinitus edocetur.
Matt. 1. à v. 18.

Reversa in Nazareth magnam Iosepho doloris & perturbationis causam attulit; animadvertit enim Conjugem suam uterum ferre conscius ipse suæ continentia. Itaque ne quam aliunde castissimam noverat, repudiare cum infamia cogeretur, deferere cogitat. At de divino Mysterio, qualis & quantus Infans in uxoris utero lateret, in somnis edoctus, cùm antea Virginem ut Sponsam castissimam dilexisset, eam ut Parentem DEI sanctissimam religiosius deinceps veneratus est.